

NIE MA VAT-a NA WBGiTR-y

Z wielką uwagą przeczytałem w GEO-DECIE 3/2005 publikację „O równości podmiotów” i uważam, że pismo Ministerstwa Finansów jest unikami od jednoznacznej odpowiedzi i jednocześnie wskazówką, jak prawidłowo należy interpretować zapisy dotyczące podatku VAT zawarte w rozporządzeniu ministra finansów.

Posiłkując się tą wskazówką, pozwolę sobie przedstawić własne stanowisko jako wymóg do wydania interpretacji prawnej. W piśmie Ministerstwa Finansów jest przywołana podstawa prawna (wybiórczo i swobodnie tłumaczona) „W tym kontekście należy wyjaśnić, że art. 4 ust. 5 VI dyrektywy Rady UE ustanawia zasadę, iż krajowe, regionalne i lokalne organy władzy oraz inne podmioty prawa publicznego co do zasady są wyłączone z VAT w związku z działaniami, które podejmują i umowami, które zawierają jako podmioty prawa publicznego, nawet jeśli pobierają należności, opłaty, składki lub płatności w związku z takimi działaniami lub umowami. Wyłączenia te nie mogą być w żadnym przypadku stosowane w odniesieniu do wyselekcjonowanych 13 dziedzin, zawartych w załączniku D do tej dyrektywy”.

W prawie unijnym generalną zasadą jest równe traktowanie podmiotów i uczciwa konkurencja. Zasada ta została zapisana wielokrotnie i znajduje swe odzwierciedlenie w przywołanym przez ministerstwo art. 4 ust. 5 VI dyrektywy Rady UE, który pozwolę sobie zacytować w całości, a nie interpretować (źródło INFOR): „5. Nie uznaje się za podatników państwowych, regionalnych i lokalnych organów administracji oraz innych organów podlegających prawu publicznemu w zakresie czynności lub transakcji, w których uczestniczą jako organy publiczne, nawet jeśli w związku z tymi czynnościami lub transakcjami organy te pobierają opłaty i inne należności.

Jednakże jeżeli traktowanie tych organów jako osób niebędących podatnikami w związku z tymi czynnościami lub transakcjami prowadziło do istotnego pogorszenia zasad konkurencji, organy te powinny być uznane za podatników w zakresie tych czynności lub transakcji.

W każdym przypadku organy te uznaje się za podatników w związku z czynnościami wymienionymi w załączniku D, chyba że czynności te wykonywane są na

małą skalę uzasadniającą ich pominięcie. Państwa członkowskie mogą uznać wykonywanie przez powyższe organy czynności zwolnionych na podstawie artykułu 13 lub 28 za czynności, w których uczestniczą one jako organy publiczne”.

W tym stanie rzeczy na pytanie, czy biura geodezji i terenów rolnych jako jednostki budżetowe Marszałka Województwa są płatnikami podatku od towarów i usług (VAT), wykonując usługi na rzecz starosty, należy odpowiedzieć: tak, jeżeli zawierają umowy cywilnoprawne w następstwie uzyskania zamówienia publicznego.

Od 1 maja 2004 r. jednostki budżetowe Marszałka Województwa (BGiTR) powinny płacić podatek VAT w wysokości 22%, jeżeli zawarły umowę cywilnoprawną w wyniku uzyskania zamówienia w drodze postępowania przetargowego, zgodnie z § 8.1 pkt 13 rozporządzenia ministra finansów z 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (DzU z 2004 r. nr 97, poz. 970), który brzmi „czynności związane z wykonywaniem zadań publicznych nałożonych odrębnymi przepisami, wykonywane w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność przez jednostki samorządu terytorialnego, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych”.

Jednocześnie należy stwierdzić, iż jednostki te (BGiTR) będą korzystały ze zwolnienia z podatku VAT w przypadku wykonywania zlecenia marszałka województwa lub innej jednostki samorządowej w przypadku otrzymania zlecenia z wolnej ręki, lub wykonując zadania statutowe na podstawie §8 ust. 1 pkt 14 „usługi świadczone pomiędzy gospodarstwami pomocniczymi jednostek budżetowych, jednostkami budżetowymi i zakładami budżetowymi, z wyjątkiem usług wymienionych w poz. 138 i 153 załącznika nr 3 do ustawy oraz usług komunikacji miejskiej”.

anna interpretacja zapisów zawartych w § 8 rozporządzenia ministra finansów z 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (DzU z 2004 r. nr 97, poz. 970), ze zmianą zawartą w rozporządzeniu ministra finansów z 23 czerwca 2004 r. zmieniającym

rozporządzenie w sprawie wykonywania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (DzU z 2004 r. nr 145 poz. 1541), jest niemożliwa, gdyż stanowiłaby naruszenie ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (DzU z 2004 r. nr 54 poz. 535), a w następstwie – VI dyrektywy Rady UE art. 4 ust. 5 zdanie 2, czyli prowadziłyby do znaczącego naruszenia konkurencji.

Tak więc rozstrzygającym dokumentem do właściwego interpretowania zapisów zawartych w rozporządzeniu ministra finansów jest powołana w piśmie Ministerstwa Finansów (przedstawionym w miesięczniku GEODETA) VI dyrektywa Rady UE.

Reasumując, sprzeczne z ustawą z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (DzU 2004 r. nr 19 poz. 177) ubieganie się o pozyskanie zamówienia publicznego w jednym postępowaniu przetargowym i ocenianie wartości według ceny brutto przez wykonawców będących płatnikami podatku VAT i zwolnionych z tego podatku, naruszałoby zasadę równego traktowania i zasad uczciwej konkurencji.

Marian Leśniowski

ANNA ADAMKIEWICZ, p.o. zastępcy dyrektora Biura Komunikacji Społecznej Ministerstwa Finansów: W odpowiedzi na pytania w sprawie podatku VAT na usługi geodezyjne, Ministerstwo Finansów uprzejmie wyjaśnia, że podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w piśmie z 11 lutego 2005 r. Zwolnienie od podatku VAT usług (w tym również geodezyjnych) świadczonych pomiędzy podmiotami sfery budżetowej, wprowadzone na mocy § 8 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia ministra finansów z 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (DzU nr 97, poz. 970 ze zm.), dotyczy tylko rozliczeń między jednostkami budżetowymi, gospodarstwami pomocniczymi tych jednostek oraz zakładami budżetowymi, i to z pominięciem takich usług, jak usługi w zakresie rozprawiania wody (PKWiU 41.00.2), usługi w zakresie gospodarki ściekami, wywozu i unieszkodliwiania odpadów, usługi sanitarne i pokrewne (PKWiU 90.0), oraz usługi komunikacji miejskiej. Zwolnienie od podatku rozliczeń dokonywanych między ww. podmiotami sfery budżetowej, związane jest m.in. z bardzo złożonymi rozliczeniami, gdzie często bardzo trudno jest rozdzielić poszczególne tytuły i charakter przychodów realizowanych przez jednostki budżetowe, gospodarstwa pomocnicze tych jednostek i zakłady budżetowe (dochód realizowany na podstawie umowy cywilnoprawnej czy też w systemie przekazywania środków budżetowych na wykony-

wanie zadań w nim przewidzianych). Kwestie te mają przy rozliczeniach podatku VAT istotne znaczenie dla korzystania, przez podatników tego podatku, z tzw. prawa do odliczeń.

Szósta dyrektywa Rady UE z 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej – ujednolicona podstawa opodatkowania (77/388/EEC z późn. zm.), jako regułę podstawową (art. 4 ust. 5) przyjmuje wyłączenie krajowych, regionalnych i lokalnych organów władzy i innych podmiotów prawa publicznego z systemu podatku od towarów i usług. W świetle wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości C-446/98 z 14 grudnia 2000 r. art. 4 ust. 5 akapit 3 Szóstej dyrektywy w odniesieniu do podatków obrotowych musi być interpretowany jako oznaczający, iż podmioty prawa publicznego niekoniecznie są uznawane za podatników w odniesieniu do prowadzonych przez nich działalności, które nie są nieznaczne. Należy zaznaczyć, że:

- w warunkach polskich, mimo dosyć długiego okresu stosowania omawianego zwolnienia, nie stwierdzono przypadków naruszenia zasad konkurencyjności z samego tytułu rozliczeń pomiędzy podmiotami sfery budżetowej od podatku VAT,

- zgodnie z powyższym wyrokiem ETS, nie jest słuszna teza, iż tylko podmioty o nieznacznej działalności mogą korzystać z wyłączenia od podatku.

Zasadniczo też naruszenie zasad konkurencyjności, o której mowa w ww. dyrektywie, jest o tyle mało prawdopodobne, że wyłączenie zwolnienia od tego podatku pozbawia określony podmiot prawny prawa do odliczeń, co powoduje, że cały podatek tkwiący w cenach nabywanych towarów i usług w tych jednostkach obciąża koszty wykonywanych przez nie zadań. Ponadto w opisanej sytuacji podatnik nie ma możliwości wystawiania faktur VAT, z wyodrębnionym podatkiem, który z kolei może sobie odliczyć nabywca danej usługi.

Na tym tle należy zaznaczyć, iż zaprezentowane przez Czytelnika tezy, w żadnym punkcie nie wykazują, iż sygnalizowane naruszenie konkurencji, jest rzeczywiście wynikiem zastosowania zwolnienia podatkowego jednostek sfery budżetowej od podatku VAT na wyżej przedstawionych warunkach. ■

KRÓTKA ODPOWIEŹ GUGiK NA TEMAT WZNAWIANIA ZNAKÓW

Uprzejmie prosimy o interpretację prawa dotyczącą wznawiania znaków granicznych. „Przesunięte, uszkodzone lub zniszczone znaki graniczne, ustalone poprzednio, mogą być wznawiane bez postępowania rozgraniczeniowego...” – tyle art. 39 *Prawa geodezyjnego i kartograficznego*.

Prosimy o podanie sposobu postępowania w przypadku, gdy geodeta uprawniony zgłosi pracę geodezyjną dotyczącą wznawiania znaków granicznych i na podstawie dokumentów odnajdzie w terenie wszystkie oryginalne, nieprzesunięte, nieuszkodzone i niezniszczone znaki graniczne. Nie zawsze spotyka się ze zrozumieniem ze strony ODGiK-ów postępowanie polegające na tym, że: należy zawiadomić ośrodek o zaniechaniu zgłoszenia, gdyż w przypadku odnalezienia znaków granicznych nie zachodzi przypadek wymieniony w art. 39, tj. wznawienie znaków granicznych. Czy w takim przypadku opłata za zgłoszenie nie powinna być obliczana ze współczynnikiem 0,3 – rezygnacja z wykonywania zgłoszonej pracy?

Prosimy również o podanie informacji, ile znaków granicznych powinno być kwalifikowanych do obliczenia wysokości opłaty za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w przypadku, gdy w wyniku prac związanych ze zgłoszeniem pracy geodezyjnej polegającej na wznawieniu znaków granicznych część znaków odnaleziono oryginalnych, a tylko część wznawiono, stosując art. 39 *Prawa geodezyjnego i kartograficznego*.

Czy do wyliczenia opłaty nie powinny być brane pod uwagę tylko te znaki graniczne, które w wyniku prac geodezyjnych zostały wznawione, bez doliczania znaków odnalezionych, które nie były wznawiane?

W większości przypadków ośrodki do obliczenia wysokości opłaty kwalifikują

wszystkie punkty wymienione w protokole i uwidocznione na szkicu. Przykładem może być wznawienie jednego znaku granicznego. W takim przypadku na szkicu i w opisie przebiegu granic występują trzy znaki graniczne (jeden wznawiony i dwa sąsiednie istniejące, niewznawiane) natomiast zgodnie z art. 39 *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* nastąpiło wznawienie jednego znaku.

Szymon P. Malinowski

ŁUCJA KNOLL, p.o. dyrektora Biura Informacji Publicznej oraz Komunikacji Medialnej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii: Zgodnie z rozporządzeniem ministra infrastruktury z 19 lutego 2004 roku w sprawie wysokości opłat za czynności geodezyjne i kartograficzne oraz udzielanie informacji, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego (DzU Nr 37, poz. 333, zał. nr 1 pkt 9.8.1) w przypadku rezygnacji z wykonania zgłoszonej pracy wysokość opłaty ustala się według stawek obowiązujących w dniu powiadomienia ośrodka dokumentacji o rezygnacji, **stosując współczynnik 0,3**; pobranie opłaty następuje w dniu zawiadomienia o rezygnacji z wykonania zgłoszonej pracy. Wysokość opłaty za czynności związane z prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w związku z opracowaniem geodezyjnym polegającym na wznawieniu znaków granicznych, zgodnie z punktem 9 i 10 tabeli I załącznika nr 1 do ww. rozporządzenia ministra infrastruktury uzależniona jest **od ilości wznawionych znaków.** ■

REKLAMA

**Podypłomowe Studium Geodezji Numerycznej
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
rozpoczyna nabór słuchaczy na rok akademicki 2005/2006**

Informacje: www.geo.mapa.net.pl, sekretariat@planeta.uwm.edu.pl, tel./faks (0 89) 523-48-78,
w.dabrowski@planeta.uwm.edu.pl, tel./faks (0 89) 523-39-66